

4. Czy, zgodnie z art. 4 dyrektywy 2003/96/WE, który, odnosząc się do poziomów opodatkowania, jakie winny być stosowane przez państwa członkowskie w przypadku produktów energetycznych i energii elektrycznej, przyjmuje jako punkt odniesienia przewidziane w tej dyrektywie minimalne poziomy opodatkowania rozumiane jako całkowita kwota podatków pośrednich i bezpośrednich stosowanych do tych produktów w momencie przekazania ich do wykorzystania, należy uznać, że ta całkowita kwota musi prowadzić do wyłączenia z wymaganego przez dyrektywę poziomu opodatkowania wszystkich tych podatków krajowych, które nie mają w rzeczywistości pozafiskalnego charakteru, zarówno ze względu na swą strukturę, jak i ich szczególny cel interpretowany zgodnie z odpowiedzią udzieloną na poprzednie pytanie?
5. Czy użyte w art. 13 ust. 1 e) dyrektywy 2009/28/WE pojęcie opłaty stanowi autonomiczne pojęcie prawa europejskiego, które należy interpretować w sposób szerszy, jako obejmujące pojęcie daniny w ogólnym rozumieniu czy też stanowiące jego synonim?
6. W przypadku udzielenia twierdzącej odpowiedzi na pytanie poprzednie: czy wskazane w art. 13 ust. 1 e) dyrektywy 2009/28/WE opłaty uiszczane przez konsumentów mogą obejmować te tylko podatki i obciążenia fiskalne, które mają w odpowiednim przypadku rekompensować szkody spowodowane oddziaływaniem na środowisko naturalne i naprawić te związane z takim negatywnym wpływem czy też oddziaływaniem, lecz nie mogą one obejmować tych danin czy świadczeń publicznych, które, ze względu na to, że obciążają energię pochodzącą ze źródeł niezanieczyszczających środowiska, realizują cel mający przede wszystkim budżetowy czy też fiskalny charakter?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 18 kwietnia 2016 r. – Energías Eólicas de Cuenca S.A./ Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Sprawa C-216/16)

(2016/C 243/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Energías Eólicas de Cuenca S.A.

Strona pozwana: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Pytania prejudycjalne

1. Czy, skoro zdefiniowane w art. 2 k) dyrektywy 2009/28/WE „systemy wsparcia”, do których należą m.in. zachęty podatkowe polegające na przyznaniu zwolnień i ulg podatkowych czy też zwrotu podatków, określone zostały jako instrumenty służące realizacji określonych w tej dyrektywie celów związanych z wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych, oznacza to, że wspomniane środki czy też zachęty mają charakter obowiązkowy i wiążący państwa członkowskie bezpośrednio, efektem czego mogą one być powoływane przez zainteresowane jednostki przed wszelkimi organami publicznymi, sądowniczymi i administracyjnymi?
2. Czy użyte po wyliczeniu ww. „systemów wsparcia” polegających na przyznaniu zwolnień i ulg podatkowych czy też zwrotu podatków sformułowanie „nie jest ograniczone do wymienionych środków” należy rozumieć w ten sposób, że do zachęt tych należy właśnie brak opodatkowania, czyli zakaz nakładania na energię pochodzącą ze źródeł odnawialnych jakiegokolwiek szczególnego i wyjątkowego opodatkowania, które należałoby dodać do podatków nakładanych powszechnie w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej i wytwarzaniem energii? Czy należy uznać za objęte ww. ogólnym zakazem dotyczący konkurencji zakaz podwójnego opodatkowania czy też zwielokrotnienia obciążających poszczególne etapy wytwarzania energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych ogólnych czy też szczególnych danin dotyczących tego samego zdarzenia podatkowego, co rozpatrywana w niniejszym przypadku opłata wiatrowa?

3. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej i uznania, że energia pochodząca ze źródeł odnawialnych może zostać opodatkowana, czy dla celów art. 1 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE pojęcie „szczególnego celu” należy interpretować w ten sposób, że cel ten musi być wyłączny, a ponadto podatek obciążający energię ze źródeł odnawialnych musi ze względu na swą strukturę mieć rzeczywiście pozafiskalny – a nie jedynie budżetowy – charakter?
4. Czy, zgodnie z art. 4 dyrektywy 2003/96/WE, który, odnosząc się do poziomów opodatkowania, jakie winny być stosowane przez państwa członkowskie w przypadku produktów energetycznych i energii elektrycznej, przyjmuje jako punkt odniesienia przewidziane w tej dyrektywie minimalne poziomy opodatkowania rozumiane jako całkowita kwota podatków pośrednich i bezpośrednich stosowanych do tych produktów w momencie przekazania ich do wykorzystania, należy uznać, że ta całkowita kwota musi prowadzić do wyłączenia z wymaganego przez dyrektywę poziomu opodatkowania wszystkich tych podatków krajowych, które nie mają w rzeczywistości pozafiskalnego charakteru, zarówno ze względu na swą strukturę, jak i ich szczególny cel interpretowany zgodnie z odpowiedzią udzieloną na poprzednie pytanie?
5. Czy użyte w art. 13 ust. 1 e) dyrektywy 2009/28/WE pojęcie opłaty stanowi autonomiczne pojęcie prawa europejskiego, które należy interpretować w sposób szerszy, jako obejmujące pojęcie daniny w ogólnym rozumieniu czy też stanowiące jego synonim?
6. W przypadku udzielenia twierdzącej odpowiedzi na pytanie poprzednie: czy wskazane w art. 13 ust. 1 e) dyrektywy 2009/28/WE opłaty uiszczane przez konsumentów mogą obejmować te tylko podatki i obciążenia fiskalne, które mają w odpowiednim przypadku rekompensować szkody spowodowane oddziaływaniem na środowisko naturalne i naprawić te związane z takim negatywnym wpływem czy też oddziaływaniem, lecz nie mogą one obejmować tych danin czy świadczeń publicznych, które, ze względu na to, że obciążają energię pochodzącą ze źródeł niezanieczyszczających środowiska, realizują cel mający przede wszystkim budżetowy czy też fiskalny charakter?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 20 kwietnia 2016 r. – Iberenova Promociones S.A.U./
Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha**

(Sprawa C-220/16)

(2016/C 243/20)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Iberenova Promociones S.A.U.

Strona pozwana: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Pytania prejudycjalne

1. Czy, skoro zdefiniowane w art. 2 k) dyrektywy 2009/28/WE „systemy wsparcia”, do których należą m.in. zachęty podatkowe polegające na przyznaniu zwolnień i ulg podatkowych czy też zwrotu podatków, określone zostały jako instrumenty służące realizacji określonych w tej dyrektywie celów związanych z wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych, oznacza to, że wspomniane środki czy też zachęty mają charakter obowiązkowy i wiążący państwa członkowskie bezpośrednio, efektem czego mogą one być powoływane przez zainteresowane jednostki przed wszelkimi organami publicznymi, sądowymi i administracyjnymi?